

Men de har ret til at få modersmålsundervisning, eller rettere sagt, direktivet skriver ind, at landene har forpligtet sig til, at man tilbyder modersmålsundervisning til børnene af de vandrende arbejdstagere. Og som jeg så siger: Det her er tilbage fra 1977, da var jeg jo ikke så gammel, jeg deltog ikke i og fulgte ikke forhandlingerne, men min formodning er, at det må være, fordi man forventer, at de vandrende arbejdstagere vandrer hjem igen.

Som det er tilfældet i dag, tilbyder vi jo i Danmark modersmålsundervisning til børn, hvis det er sådan, at den ene ægtefælle kommer fra udlandet og der derudover tales et andet sprog i hjemmet. Vi ser jo rent faktisk eksempler på, at der er kommuner, der tilbyder modersmålsundervisning til tredje- og fjerdegenerationsindvandrerbørn. Derfor vil jeg sige, at vi synes, det er reelt, at det er kommunernes frie valg, om de vil gøre det, men vi synes ikke, at staten skal sende penge med ud til dem.

(Kort bemærkning).

**Marianne Jelved (RV):**

Det er jo ikke uden betydning. Det er udmærket at give kommunerne og borgerne valgmuligheder, frihed, det store løsen, men det er jo ikke uden mening, at vi har et Folketing, der vedtager love, og som sender politiske budskaber ud i verden om, hvilke målsætninger vi gerne vil have der arbejdes efter. Det er vel det, Folketinget skal gøre.

Derfor tror jeg, jeg vil prøve en anden vej for at få lidt klarhed over, hvad Venstre vil.

I det materiale, vi fik på høringen, var der lavet tre skematiske modeller om målsætningen. Jeg er sikker på, at det ikke er Venstres mål at udarbejde en skoletabermode med ingen sproglig støtte i skolen. Så den dropper jeg. Men så er der to andre målsætninger. Den ene hedder sproglig assimilationsmodel, hvor det er sprogskiftet, der er målet. Altså man skal have ét sprog, når man går ud af folkeskolen. Den anden model er sproglig integrationsmodel, hvor målsætningen er tosprogethed. Hvilken af de to målsætninger støtter Venstre?

(Kort bemærkning).

**Carsten Hansen (S):**

Det er jo et gammelt ordsprog, at uden penge gør det ondt. Her til morgen sagde den nyalgte formand for KL, som i øvrigt er Venstremand, at

man altså skal ud og spare på folkeskolen, samtidig med at timeantallet skal udvides. Det har Venstre jo også givet udtryk for. Hvordan får man det til at hænge sammen med frihedsbegrebet, vil jeg spørge fru Gitte Lillelund Bech, at man samtidig afskaffer modersmålsundervisningen?

Det andet, jeg vil spørge om, er: Lægger Venstre – og det er måske Handelshøjskolevenstre – ikke mere vægt på, at der er bred konsensus omkring vores uddannelsespolitik og især skolepolitik? Siden 1903 har De Konservative ikke været med. Er det dem, der sammen med højrefløjen og Dansk Folkeparti nu skal til at have indflydelse på, hvordan den danske folkeskole skal indrettes?

Og jeg må spørge: Er det ikke sådan, at det er et klokkeklart forligsbrud, hvis man gennemfører det, man har aftalt her? Og er det ikke sådan, at det er helt usædvanligt, at man ikke som ansvarsbærende regering forhandler med partierne, inden man fremsætter et lovforslag?

Det bliver altså nu overladt til højrekræfternes sjakken, hvordan vi skal indrette vores folkeskole. Jeg er ærgerlig over, at det var Handelshøjskolevenstre, der vandt over Højskolevenstre.

(Kort bemærkning).

**Aage Frandsen (SF):**

Jeg anerkender afgjort Venstres ordførers evne til ikke at besvare de spørgsmål, man stiller. Det er jo en evne, man skal have, når man repræsenterer det store regeringsparti og er ordfører derfor.

Men kunne vi ikke få svaret på, uanset alt det der med, at undervisningsministeren inviterer på et eller andet tidspunkt, om det er et spørgsmål om at gennemføre et forslag imod forligskredsen? Jeg har ikke noget mod, at en hel masse andre partier også deltager i debatten og sådan noget, men hvis jeg har en aftale med nogen, lægger jeg meget vægt på, at jeg holder aftalen. Jeg håber også, at Venstre er tilhænger af, at indgår man en aftale, så holder man den. Det vil sige, at der er tale et brud, hvis man gennemfører noget imod forligskredsen. Og det er ligegyldigt, om det er et stort parti i forligskredsen, der er imod, eller et lille parti. Kristeligt Folkeparti har den samme ret som Venstre og Socialdemokratiet. Og vi vil slås for enhver ret i en forligskreds til at have denne ret.